

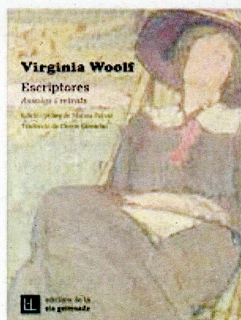
Una obra de Virgínia Woolf vista per l'ampostina Carme Camacho

Acaba de sortir a la llum una nova traducció d'un clàssic de la narrativa anglesa. N'és autora l'ampostina Carme Camacho, que està realitzant una carrera professional força fructífera en aquest àmbit literari tan necessari per a la correcta difusió de les obres fora del domini lingüístic de llurs autors. Es tracta d'*Escreptores*, de Virgínia Woolf, la qual, tant per la temàtica com per la qualitat lingüística, que ben segur no deixarà indiferent ningú. Primerament, es tracta d'una obra extraordinàriament ben traduïda, fet palpable que demostra el bon domini de les dos llengües per part de la jove traductora. Hem de tindre ben present el fet que, per definició, una traducció és la interpretació del significat d'un text i la seua corresponent transformació en un text equivalent que reprodueix el mateix missatge en una llengua diferent. Des del text d'origen a la llengua de destí es dona forma al text final, que ha de mantenir tothora l'estil i les connotacions originàries. Llavors, cal treure pit del fet que la Carme Cama-

cho se n'ha sortit amb escreix!

De lectura amena i enriquidora, carregada d'anotacions culturals i de referències geogràfiques, ens trasllada a un viatge molt enriquidor en què tracta de tota mena de temàtiques a partir de diverses personalitats femenines que varen destacar en el seu temps sobretot pel seu interès literari i cultural. D'altra banda, també va incloure protagonistes femenines de novel·les que varen mostrar una personalitat tan característica que les ha immortalitzades. Són uns retrats molt acurats que van des d'una escriptora de Nova Zelanda fins a un dels personatges més coneguts de la novel·la universal: la duquesa de Newcastle. Madame de Sévigné, Mary Wollstonecraft, Jane Austen, Aurora Leigh, La senyora Gaskell, Jane Eyre, George Eliot, Christina Rossetti i Katherine Mansfield.

La Virgínia Woolf (Kensington, 1882 - Lewes, 1941) va ser una mestressa de l'escriptura, una de les figures més destacades del modernisme literari del segle XX, l'o-

bra de la qual va assolir la pulcritud lletrada. La seua tècnica de monòleg interior i el seu estil poètic es consideren com unes de les contribucions més importants de la novel·la moderna. El 1912, quan tenia trenta anys, es va casar amb Leonard Woolf, i amb diversos companys fundaren l'anomenat grup de Bloomsbury (anomenat així arran del lloc on era situada la casa de la parella). Juntament amb el seu marit, va fundar l'editorial Hogarth Press, que va donar a conèixer joves promeses de l'època

que es van consagrar, com T. S. Eliot i K. Mansfield. Els valors del grup de Bloomsbury encoratjaven un enfocament liberal de la sexualitat.

En un altre àmbit, que ens interessa destacar en particular, creiem veure en l'estil de la Virgínia Woolf un mestratge sobre la narrativa del nostre Gerard Vergés (Tortosa, 1931-2014), sobretot en les seues obres Tretze biografies imperfectes i Eros i Art. L'apotecari lletrat ens demostrava que hi havia una manera totalment imperfecta de biografiar, gairebé plusquamperfecta si aquest vocable existís. Era admirador justament de TS Eliot, literat nord-americà que va pertànyer al cercle de la Woolf. Sens dubte, aquesta seria una temàtica que donaria per a un molt bon assaig estilístic, atès que a partir d'un personatge tant Vergés com la Woolf troben l'oportunitat de parlar de qual-sevol mena de fenomen cultural o gastronòmic.

Tornant a la tasca de Carme Camacho, ha realitzat un important treball en l'àmbit de la dramatur-

Emigdi Subirats
escriptor

gia i de l'adaptació de textos anglesos. A la vegada, és autora de la traducció de dos veritables clàssics: *Bartleby, l'escrient*. Una història de *Wall street* de Herman Melville (Nova York, 1819-1891), l'autor de la famosa novel·la *Moby Dick*, i *Vida* d'un esclau americà explicada per ell mateix (*Narrative of the life of Frederick Douglas*), escrita per aquest homenet de la llibertat (Maryland, 1817 o 1818 - Washington, 1895).

La idea del traduttore traditore queda totalment fora de lloc davant d'una adaptació magnífica d'aquest clàssic anglès a la llengua d'Ausiàs March.